

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/106/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119211254
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1119211254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu Wolters Kluwer SR s. r. o., Mlynské nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO: 31 348 262, práv. zast. advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej P. Q. F. A., advokátka, Námestie SNP 13, 811 06 Bratislava, IČO: 42 266 912, o zaplatenie 2.641,42 EUR s prísl. a o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 26Cb/113/2019-213 zo dňa 1.3.2022 jednohlasne, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 26Cb/113/2019-213 zo dňa 1.3.2022 v napadnutom výroku I. a III. **p o t v r d z u j e.**
- II. Odvolanie žalovaného proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 26Cb/113/2019-213 zo dňa 1.3.2022 **odmieta.**
- III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.640,99 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 660,49 EUR od 14.4.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 660,06 EUR od 9.10.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 660,22 EUR od 7.4.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 660,22 EUR od 6.10.2018 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 80,- EUR. Druhým výrokom žalobu vo zvyšku zamietol a tretím výrokom rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 6.8.2019 domáhal zaplatenia žalovanej 2641,42 EUR s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril zmluvu o poskytnutí užívacích práv k službe systému ASPI č. ZM-02228-2016 z 21.12.2015, ktorej predmetom bolo poskytnutie užívacích práv k službe ASPI. Následne dňa 21.12.2015 bola medzi stranami sporu uzatvorená záväzná objednávka rozširujúcich titulov systému ASPI, ktorej predmetom bolo poskytnutie užívacích práv k objednaným titulom (autorskému obsahu) v elektronickej verzii ako nedeliteľnej súčasti systému ASPI, pričom celková cena ročného predplatného pre zvolený počet prístupov predstavovala sumu 198,86 EUR. Žalovaná však doposiaľ neuhradila dohodnutú cenu poskytnutých služieb za roky 2017 a 2018 ani čiastočne. Žalovanej procesná obrana spočívala v tom, že začiatkom roku 2017 mala vážnu dopravnú nehodu, ktorá ju takmer na 2 roky vyradila z pracovnej činnosti. Od februára 2017 až do októbra 2018 vôbec nevykonávala žiadne právne služby, pričom sa do systému ASPI za uvedené obdobie ani raz neprihlásila a nečerpala z neho žiadne informácie, za ktoré by bolo relevantné si

nárokovat peňažné plnenie zo strany žalobcu. S poukazom na uvedené považuje faktúry uplatňované žalobcom za rozporné s dobrými mravmi. Podľa žalovanej malo dôjsť zo strany žalobcu po neuhradení faktúry č. 4101715253 k odstaveniu prístupu k službe ASPI, čím by následne došlo k zániku zmluvy z dôvodu neuhradenia predplatennej služby. Skutočnosť, že žalobca predmetný krok neuskutočnil, nemôže byť na ťarchu žalovanej. Zároveň k 9.1.2018 došlo k zmene obchodného mena žalobcu, pričom uvedená skutočnosť nie je v súlade s označením poskytovateľa, ktorý je uvedený v zmluve. Preto faktúry vystavené v roku 2018 nie sú vystavené totožným poskytovateľom, s ktorým mala žalovaná riadne uzatvorenú zmluvu o poskytovaní služieb a tieto faktúry označila žalovaná za nevyhmáhatelné.

3. Z vykonaného dokazovania podľa súdu prvej inštancie vyplývalo, že na základe zmluvy o poskytnutí užívateľských práv k službe systému ASPI z 21.12.2015 sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej užívateľské práva k službe systému ASPI a žalovaná sa zaviazala za poskytnutú službu zaplatiť žalobcovi sumu 901,60 EUR bez DPH ročne. Predmetná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Toho istého dňa si žalovaná záväzne objednala rozširujúce tituly systému ASPI (modul Civilný sporový poriadok, modul Civilný mimosporový poriadok, modul Správny súdny poriadok, rekodifikácia - nadstavba) za cenu ročného predplatného 198,86 EUR bez DPH, ktoré bol žalobca povinný poskytovať žalovanej po dobu platnosti licencie systému ASPI alebo pokým nedôjde k zrušeniu objednávky. K ukončeniu zmluvy z 21.12.2015 výpoveďou v zmysle článku IV nedošlo, a rovnako tak nedošlo k jednostrannému zrušeniu objednávky na rozširujúce tituly systému ASPI. Žalovaná prístup do systému ASPI v zmysle zoznamu logov využívala aj v priebehu rokov 2017 a 2018. Žalobca vystavil žalovanej za poskytovanie služieb v rokoch 2017 a 2018 faktúry na sumu v celkovej výške 2.641,42 EUR, ktoré žalovaná neuhradila. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že licenčná zmluva bola uzavretá medzi stranami na dobu neurčitú, pričom v spore nebolo preukázané, že by došlo k zániku zmluvného vzťahu zmluvne predpokladaným spôsobom (t. j. výpoveďou podľa článku IV. zmluvy). Počas trvania zmluvy bol v zmysle záväznej objednávky žalobca povinný poskytovať aj rozšírené tituly ASPI, keďže nedošlo k jednostrannému zrušeniu objednávky. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou tak podľa názoru súdu trval aj v rámci rokov 2017 a 2018. K zániku zmluvného vzťahu medzi stranami nemohlo dôjsť v roku 2018 v dôsledku zmeny obchodného mena žalobcu. Aj po zmene obchodného mena žalobcu bol na strane poskytovateľa licencie ten istý subjekt, ako subjekt, ktorý so žalovanou uzatváral zmluvu. Preto námietku žalovanej o neexistencii zmluvného vzťahu v roku 2018 vyhodnotil súd ako irelevantnú. Žalobca tak v rokoch 2017 a 2018 poskytoval žalovanej plnenie na základe licenčnej zmluvy a žalovanej vznikla synalagmatická povinnosť zaplatiť žalobcovi dohodnutú odplatu. Z tohto dôvodu vyhodnotil súd základ nároku žalobcu ako dôvodný.

4. Pokiaľ išlo o dohodnutú odplatu, súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná sa uzavretou zmluvou v znení zaväzujúcej objednávky na rozšírené tituly ASPI zaviazala žalobcovi zaplatiť celkom sumu 1.100,46 EUR bez DPH (901,60 EUR v zmysle článku III. bod 2 zmluvy a 198,86 EUR v zmysle záväznej objednávky rozširujúcich titulov systému ASPI), čo predstavuje sumu 1.320,55 EUR s DPH. V roku 2017 však žalobca fakturoval faktúrami č. 4101715253 a č. 4101719487 žalovanej sumu 1.320,98 EUR s DPH (660,49 EUR + 660,49 EUR), a teda o 43 centov viac, na ktoré tak žalobca nemá voči žalovanej zmluvný nárok. V roku 2018 fakturoval žalobca žalovanej odplatu v súlade so zmluvnými dojednaniami (resp. o 11 centov menej), a preto má žalobca za rok 2018 nárok na fakturovanú sumu 1.320,44 EUR. Vo vzťahu k námietkam žalovanej súd uvádza, že tieto nie sú spôsobilé spochybniť nárok žalobcu na zaplatenie istiny 2.640,99 EUR. Žalovaná je advokátkou, a teda osobou znalou práva, preto jej museli byť zrejme povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy uzatvorenej so žalobcom, vrátane povinnosti zaplatiť žalobcovi zmluvnú odplatu, a to aj v prípade, ak by objednané služby v období rokov 2017 a 2018. Navyše súd mal za preukázané, že žalovaná v rokoch 2017 a 2018 prístup do systému ASPI využívala, a preto jej procesnú obranu, že sa v období od februára 2017 do októbra 2018 ani raz do systému ASPI neprihlásila vyhodnotil súd ako nepravdivú. Taktiež žalovaná nepredložila v spore žiadny dôkaz, že by v predmetnom období pre údajné zdravotné problémy nevykonávala advokátsku prácu, pričom súd poukazuje na to, že žalovaná bola súdom opakovane o sudcovskej koncentrácii konania podľa ustanovenia § 153 C.s.p. riadne poučená. Podľa názoru súdu nebolo možné v konaní žalobcu vidieť konanie, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, alebo v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Pokiaľ išlo o odstúpenie od zmluvy, súd uviedol, že zmluva zakladala žalobcovi právo (a nie povinnosť) odstúpiť od zmluvy, navyše žalovaná v danom období prístup do systému ASPI využívala.

5. Záverom súd prvej inštancie poukázal na to, že v zmysle predložených faktúr bola ich splatnosť určená na 14 dní od vystavenia faktúry podľa všeobecných obchodných podmienok žalobcu. V uzavretej

zmluve však bola v článku III. bod 5 dohodnutá splatnosť faktúry 30 dní od vystavenia. Preto v prípade obsahového rozporu medzi zmluvným dojednaním a všeobecnými obchodnými podmienkami má prednosť individuálne zmluvné dojednanie. Uvedené znamená, že správna splatnosť žalobcom vystavených faktúr mala byť 30 dní a až po uplynutí 30 dní od vystavenia jednotlivých faktúr sa žalovaná mohla dostať do omeškania s poskytnutím peňažného plnenia žalobcovi. Vo vzťahu k uplatnenej paušálnej náhrade nákladov súd uviedol, že žalobca si ju uplatnil v celkovej výške 160,- EUR s tvrdením, že má nárok na jej zaplatenie za každú pohľadávku vyúčtovanú samostatnou faktúrou. Vo všeobecnosti je možné sa s týmto tvrdením stotožniť, avšak v rozhodovanom spore žalobca nemá nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov v celom uplatnenom rozsahu, ale len v tej časti, v ktorej by tento nárok vznikol pri riadnom behu udalosti, t.j. v časti, v ktorej by tento nárok vznikol, ak by žalobca postupoval v súlade so zmluvou. V zmysle predloženej zmluvy mal žalobca podľa článku III. bod 4 fakturovať dohodnutú odplatu raz ročne a faktúra mala byť vystavená v mesiaci február. Žalobca postupoval v rozpore s predmetným zmluvným dojednaním (v rozpore s dohodnutými platobnými podmienkami) a v rámci roku 2017 a aj v rámci roku 2018 fakturoval dohodnutú odplatu nie jednou faktúrou ale dvomi faktúrami. Súd zastával názor, že žalobca nemôže mať majetkový prospech z vlastného porušenia zmluvnej povinnosti a nie je možné mu priznať paušálnu náhradu nákladov za všetky 4 vystavené faktúry, ale len v rozsahu 1 faktúry za fakturačné obdobie roku 2017 a v rozsahu 1 faktúry za fakturačné obdobie v roku 2018. Preto súd uzatvoril, že žalobca má nárok na paušálnu náhradu nákladov vo výške 80,- EUR a v prevyšujúcej časti 80,- EUR je žalobcom uplatnený nárok nedôvodný. V prevyšujúcej časti (v časti istiny 43 centov, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 660,49 EUR od 29.3.2017 do 13.4.2017, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 660,06 EUR od 23.8.2017 do 8.10.2017, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 660,22 EUR od 22.3.2018 do 6.4.2018, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne 660,22 EUR od 20.8.2018 do 5.10.2018 a v časti paušálnej náhrady nákladov spojenej s uplatnením pohľadávky vo výške 80,- EUR súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.)

6. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a uviedla, že termín pojednávania obdržala 11.2.2022, pričom dňa 17.2.2022 napísala žiadosť o odročenie termínu pojednávania, ktorú odoslala na piaty pracovný deň od doručenia termínu predvolania. Pojem bez zbytočného odkladu nie je zákonom definovaný, a preto treba jeho primeranosť posudzovať podľa okolností konkrétneho prípadu. Zastáva názor, že o odročenie pojednávania požiadala v primeranej lehote a predpísaným spôsobom. Má za to, že mail doručený dňa 23.2.2022 o 17:39 h z mailovej adresy F.A..sk za bežný mail, ktorý nespĺňa základné náležitosti úradnej zásielky, pričom nebol dôvod na vyhlásenie rozsudku pre zmeškanie. Uviedla, že nedisponuje žiadnym rozhodnutím ako sa súd vysporiadal s jej námietkou zaujatosti voči zákonnému sudcovi, napriek tomu, že zákonný sudca v písomnom vyhotovení rozsudku námietku bagatelizuje s tým, že „neobsahuje žiadny dôvod pre ktorý by bolo možné uvažovať o prípadnej zaujatosti konajúceho sudcu“. Poukázala na to, že nikdy jej nebolo preukázané z akého titulu by mala uhrádzať faktúry spoločnosti Wolter Kluwer SR s.r.o., keďže s touto spoločnosťou nemá uzatvorenú žiadnu zmluvu ani žiadny obdobný právny vzťah. Zastáva názor, že keď došlo k zmene názvu spoločnosti, mala byť vyzvaná na uzatvorenie nového zmluvného vzťahu k spoločnosti Wolter Kluwer SR s.r.o. Pri zmene mena spoločnosti je spoločnosť povinná oznámiť zmenu mena spoločnosti obchodným partnerom.

7. Žalovaná v odvolaní navrhla zrušiť rozsudok pre zmeškanie vydaný súdom prvej inštancie, keďže súd mal rozhodnúť na základe nenáležite zisteného skutkového stavu veci.

8. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom, považuje ho za zákonný, spravodlivý a vecne správny, pričom navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Žalovaná podala návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a odvolanie. V tejto súvislosti sa žalobcovi javí, že žalovaná odôvodneniu napadnutého rozhodnutia neporozumela. Zo zápisnice z pojednávania (zo dňa 1.3.2022) vyplýva, že žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, avšak súd z tam uvedených relevantných dôvodov rozhodol tak, že tomuto návrhu nevyhovel. Zároveň napadnuté rozhodnutie obsahuje riadne odôvodnenie, teda zjavne nejde o skrátenej typ rozhodnutia - to znamená, že rozsudok pre zmeškanie nebol vydaný. Predmetnú časť podania žalovanej preto žalobca ďalej nekomentuje a považuje ju za právne bezvýznamnú. Žalovaná bola opakovane prichytená pri uvádzaní nepravdivých údajov. Žalovaná v podanom odvolaní namieta právo na spravodlivý súdny proces, avšak v podstate predostrela len určité akademické východiská pre riadne odôvodnenie rozhodnutí ako takých. Nie je z neho vôbec zrejmé, v čom konkrétne mal súd ukrátiť žalovanú na jej práve na spravodlivý súdny proces. Žalovaná čiastočne zopakovala svoju doposiaľ

prezentovanú obranu, ktorú žalobca naďalej považuje za neúčinnú a zmätočnú. Žalovaná naďalej nerozlišuje medzi zmenou názvu obchodnej spoločnosti a prevodom/prechodom práv a povinností na iný subjekt. Žalovaná ako advokát musí vedieť, aké následky sú spojené so zmenou názvu - a teda, že k žiadnej zmene subjektu, s ktorým má uzatvorený právny vzťah nedochádza. Zároveň musí vedieť overiť tieto skutočnosti z voľne dostupného obchodného registra. Žalovaná zopakovala svoje ničím nepodložené tvrdenia o nevyužívaní služby, pričom v konaní bol riadne dokázaný opak. Nakoľko žalovaná využívala služby, nebol daný dôvod na odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu. Tento dôvod by však nebol daný ani v prípade, ak by služby využívané neboli, nakoľko ide o právo žalobcu, nie jeho povinnosť - naproti tomu nič nebránilo ukončiť zmluvu žalovanej, ak služby nevyužívala (čo sa však neukázalo).

9. K vyjadreniu žalobcu žalovaná uviedla, že v celom rozsahu zotrváva na podaných vyjadreniach k predmetu sporu. Celkové konanie zákonného sudcu považuje za rýchle, unáhlené a neobjektívne, vedené snahou o rýchle ukončenie sporu bez pojednávania, na ktorom by strany predniesli svoje právne stanoviská k predmetu sporu. Žalovaná považuje faktúry číslo 4101715253 a 4101719487 za faktúry vystavené bez právneho dôvodu a ich vystavenie považuje za bezdôvodne obohatenie zo strany žalobcu. Na ďalšie dve vystavené faktúry z roku 2018 nahliada ako na faktúry, ktoré už nemali byť vystavené, nakoľko došlo k zániku zmluvy, z dôvodu neuhradenia faktúry za predchádzajúci rok.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 7.11.2023 s tým, že rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.11.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalovanej, vyjadrením žalobcu, dospel súd k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

11. Podľa § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

12. K napadnutému výroku II. rozsudku, odvolací súd poukazuje na to, že subjektívna procesná legitímácia odvolateľa na podanie odvolania vyplýva z ustanovení § 359 až 361 C.s.p. Podľa § 359 C.s.p. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Civilný sporový poriadok tak právo strany podať odvolanie výslovne obmedzuje tým spôsobom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Súd prvej inštancie II. výrokom žalobu vo zvyšku zamietol. Ako je zrejmé zo znenia uvedeného výroku, neznie v neprospech žalovanej, teda žalovaná nie je osobou oprávnenou podať voči rozsudku v tejto časti odvolanie, z dôvodu nedostatku jej subjektívneho oprávnenia podať odvolanie voči tej časti rozsudku, ktorá jej nebola v neprospech. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené odvolanie žalovanej voči II. výroku, odmietol podľa § 386 písm. b) C.s.p. ako podané neoprávnenou osobou.

13. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku I. a III. rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovanej, vyjadrení v odvolacom konaní, dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne odkazuje. Na doplnenie odvolací súd uvádza:

16. Strany sporu medzi sebou uzavreli Zmluvu o poskytnutí užívacích práv k službe systému ASPI zo dňa 21.12.2015 na dobu neurčitú s ročným predplatným 901,60 EUR bez DPH.

17. Závaznou objednávkou rozširujúcich titulov z 21.12.2015 sa žalovaná ako objednávateľ zaviazala k ročnému predplatnému vo výške 198,86 EUR bez DPH.

18. Žalobca sa domáha od žalovanej zaplataenia dohodnutej ceny poskytnutých služieb za roky 2017 a 2018.

19. Žalovaná sa uzavretou zmluvou a záväznou objednávkou na rozšírené tituly ASPI zaviazala žalobcovi zaplatiť celkom sumu 1.100,46 EUR bez DPH (901,60 EUR v zmysle článku III. bod 2 zmluvy a 198,86 EUR v zmysle záväznej objednávky rozširujúcich titulov systému ASPI), čo predstavuje sumu 1.320,55 EUR s DPH ročne.

20. V roku 2017 však žalobca fakturoval faktúrami č. 4101715253 a č. 4101719487 žalovanej sumu 1.320,98 EUR s DPH (660,49 EUR + 660,49 EUR), a teda o 43 centov viac, na ktoré tak žalobca nemá voči žalovanej zmluvný nárok. V roku 2018 fakturoval žalobca žalovanej odplatu v súlade so zmluvnými dojednaniami (resp. o 11 centov menej), a preto má žalobca za rok 2018 nárok na fakturovanú sumu 1.320,44 EUR. Preto súd prvej inštancie správne zaviazal žalovanú na zaplataenie istiny vo výške 2640,99 EUR.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že nedošlo k zániku zmluvy ani zrušeniu záväznej objednávky v rokoch 2017 a 2018.

22. Podľa čl. IV je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú s výpovednou lehotou 3 mesiace, pričom minimálna dĺžka predplatného je 12 mesiacov od podpisu zmluvy (č. I. 18). Podľa príloha č. 2 k zmluve majú zmluvné strany právo odstúpiť od zmluvy, ak dôjde k podstatnému porušeniu povinností uvedených v týchto VOP alebo ak je objednávateľ v omeškaní s úhradou svojich záväzkov po dobu dlhšiu ako 30 dní.

23. Podľa záväznej objednávky bude cena ročného predplatného fakturovaná v rámci pravidelnej ročnej fakturácie systému ASPI, pričom plnenie podľa objednávky bude prebiehať po dobu platnosti licencie systému ASPI alebo kým nedôjde k jednostrannému zrušeniu tejto objednávky (č. I. 23).

24. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, že žalobca mal povinnosť ukončiť zmluvu, príp. objednávku (zrušiť prístup), nakoľko bolo v dispozícii samotnej žalovanej zmluvu vypovedať v zmysle čl. IV a v prípade objednávky, objednávku zrušiť (v súlade s dojednanými podmienkami). Zmluvné dojednania žalobcovi povinnosť ukončiť zmluvu pre nevyužívanie služieb neukladajú, pričom žalovaná súdu ani nepreukázala svoje skutkové tvrdenie, že prístup nevyužíva a teda odvolací súd odkazuje na bližšie odôvodnenie súdom prvej inštancie, najmä v ods. 12.2., 15., 17.2., 17.3., s ktorým sa stotožňuje. Pokiaľ ide o odstúpenie od zmluvy, podľa VOP sa jedná o právo a nie povinnosť od zmluvy odstúpiť.

25. Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že žalobca preukázal právny dôvod uplatneného nároku, čiže nárok na zaplataenie ročných plnení (predplatného) na podklade zmluvy a záväznej objednávky podľa vystavených faktúr.

26. Súd prvej inštancie správne právne posúdil aj nárok na príslušenstvo, najmä omeškanie sa žalovanej s istinou a nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pričom na podrobné odôvodnenie odkazuje odvolací súd na napadnutý rozsudok v ods. 19. až 21., s ktorým sa stotožňuje.

27. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by pripúšťali posúdiť nárok žalobcu ako rozporný s dobrými mravmi alebo zásadami poctivého obchodného styku. V spore sa jedná o zmluvný nárok, žalovaná je odborne spôsobilou advokátkou, pacta sunt servanda a teda nepriznanie nároku žalobcu na istinu s príslušenstvom, ktorý si splnil svoju zmluvnú povinnosť voči žalovanej, by bolo právne nesprávne a nespravodlivé.

28. Súd prvej inštancie dňa 1.3.2022 pojednával v neprítomnosti žalovanej, keďže nevyhovel žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie náležite a podrobne zaoberal dôvodmi žalovanej na odročenie pojednávania a správne postupoval, keď žalovanej emailovou správou v súlade s § 183 CSP oznámil, že pojednávanie sa uskutoční, nakoľko dôvody uvádzané žalovanou neboli spôsobilé privediť odročenie pojednávania, pričom žiadosť nebola podaná

bezodkladne. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že sa žalovaná mohla dať v konaní zastupovať. Súd prvej inštancie neodročením pojednávania, a tým, že vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej, neodňal žalovanej možnosť konať pred súdom a uplatniť svoje procesné práva garantované CSP.

29. Súd prvej inštancie sa podrobne vysporiadal s námietkou zaujatosti v ods. 10., 10.1., 10.2, 10.3. odôvodnenia napadnutého rozsudku a správne dospel k záveru, že námietka smeruje proti procesnému postupu súdu a teda sa nadriadenému súdu nepredkladá v zmysle § 53 ods. 3 CSP. Súd prvej inštancie správne na námietku zaujatosti neprihliadal.

30. Žalovaná v podanom odvolaní namieta rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie. Uvedená odvolacia námietka je plne nedôvodná, keďže súd v spore rozsudkom pre zmeškanie nerozhodoval. Uvedené vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku ako aj zo zápisnice s pojednávania zo dňa 1.3.2022, v ktorej je uvedené, že návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie súd nevyhovetl.

31. V konaní bolo preukázané, že žalovaná využívala prístup do systému ASPI počas platnosti zmluvy (2017, 2018) a v období, kedy mala pre údajné zdravotné problémy nevykonávať advokátsku prax, pričom nezaplatila faktúry za poskytnuté služby.

32. Zmena obchodného mena nemá žiadny vplyv na postavenie sporovej strany, a tiež nemá dopad na platnosť uzatvorenej zmluvy, či vystavených faktúr.

33. Nebolo možné sa stotožniť ani s odvolacou námietkou žalovanej, že postupom súdu prvej inštancie jej bolo odňaté právo konať vo veci. V posudzovanom prípade s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a III. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil s tým, že neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalovanou.

34. Odvolací súd zvyrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998). Uvedené kritéria pre dostatočné odôvodnenie napadnutý rozsudok splnil.

35. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).